

Anne

– Can İyisever · 11 Mayıs 2014

Gökte aydınlatan parlak bir yıldız,
Desen verilmiş kumaşta bir yıldız,
Sadece evlatlarını düşünür kalır yalnız,
Gözündeki göz yaşlarını ben sileyim anne..

Çiçeklerle bezenmiş bir buket olmuş deste,
Ninnilerin kulağında, onlar tarifsiz beste,
Evladım derler inlersin daima kafeste,
Sevgin merhametin içimde yanıyor anne...

Çile ızdırabın mekânıdır mahzun yüzün,
Dört mevsimde düşünlerin çok hüznün,
Çilelerin çoktur hep yaş döker gözün,
Evlatlarım güzel olun, budur sözün anne...

Cennet ayağının altındadır öyle denilmiş,
Evlat dertleri bir biri ardınca hep dizilmiş,
Evladı için yaşamda çileler çekip üzölmüş,
Ömrü boyunca durmadan çalışmış anne..

Bazen boynu bükük, dertlenir kendi kendine,
Her şeyi düşünür durmadan boyuna enine,
Yedirir, içirir, verir bırakmaz hiç kendine,
Karşılık beklemeden vefa gösterir anne...

Anne kıymeti bilinmeyen bir cevherdir.
Daima gönlü hüznölü olsa da sevgidedir,
Evladım diye çağırması şefkattendir,
Yaşamı boyunca yaşamdan abidedir anne..

Zahmeti hep kendi çeker, deriz anlatsana,
Sormayın der neler çektiğimi hayatta bana,
Söyler hepsini bırakıyorum geçmiş zamana,
Senin bakışların sanki tarih anlatıyor anne

Bilirim zahmetimiz karnında başladı,
Çocuklarım doysun diye hep aç kaldı,
Belli etmedi hüzünlendi için, için ağladı,
İçine attı yüreğine taş bağladı anne..

Bizler için saçını hep süpürge ettin,
Bizler üzdük seni, hep ızdırap çektin,
Dillerinde dua ile bize hizmet ettin,
Senin hakkını nasıl öderiz vefakar anne..

Anne çektiğin zahmetin karşılığı ödenmez,
Senin için neler yapsak yerine hiç gelmez,
Sana yenedünyalar versek yerine tutmaz,
Tek kelime hakkın hiç ödenmez senin anne..

Sen rahmetsin, bitmeyen merhametsin,
Sinen de bastın bizi cennet bahçesisin,
Mevla'm sana en güzel mükâfatları versin,
Ömrün boyunca boynun bükülmesin anne..